

[Hartel.]

Prioriteter. Vi har baade Høstpantebreve, Grundforbedringslaan, Mergellaan og Afvandinglaan, men det forekommer mig rigtigt nok, at den Anledning, det ærede Medlem her har taget, er den daarligst mulige, idet de Laan, jeg her har nævnt, alle forrentes og afdrages, medens det Laan, der her er Tale om, kun afdrages og ikke forrentes, med andre Ord belaster Ejendommens Driftskonto i mindre Udstrækning end de andre Laan, der er Tale om. Derfor synes jeg ikke, det kan være rimeligt at tage det Spørgsmaal op eller at stille et Ændringsforslag som det, det ærede Medlem her har stillet under Nr. 2, netop ved dette Lovforslags Behandling; Spørgsmaalet maatte tages op i en anden og større Sammenhæng.

Jeg kan i øvrigt tilslutte mig den Betragtning, som blev gjort gældende, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, der sagde, at der altid for Staten var rig Anledning til at kompensere det, som maatte tabes for Prioritetshaverne, ved en Nedsættelse af den faste Beskatning. Hvis man indskyder saadanne Laan, som skal fremme produktive Formaal, hvilket enhver maa finde ønskeligt og forstandigt, og man saa i øvrigt mener, det vil forringe Prioritetshavernes Stilling, saa var dog intet naturligere, end at man forbedrer Prioritetshavernes Stilling ved vice versa at lette den faste Beskatning, hvorved Skatteprioriteten formindskes og Sikkerheden for den almindelige Prioritetshaver vil blive væsentlig forøget.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen forundrede sig over, at jeg ikke vidste, hvad det var, dette Lovforslag drejede sig om. Han mente, det drejede sig om noget, der var til stor Gavn for hele Nationen. Jeg forstaar, at nu skal man endog bruge Fædrelandet til at trække dette Ebberød-Forslag i Land med. Det, dette Lovforslag gaar ud paa, er at yde rentefrie Laan til Erhvervslivet og forpligte de besiddelsesløse til at betale Renterne. Man siger, det er Laan til de vanskeligt stillede, men det staar der for øvrigt ikke noget som helst om i Lovforslaget. Men dette, at de besiddelsesløse skal betale Renterne for dem, der har Ejendomme, er altsaa socialdemokratisk Politik i 1939, en fuldkommen Krænkelser af Ejendomsretten, som siger, at de, der faar Værdierne, ogsaa maa betale, og at man ikke kan skænke nogen Værdier og lade andre betale.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen sagde, at jeg havde kaldt dette for rentefrie Laan. Jeg spørger det ærede Medlem: Er det da ikke rentefrie Laan til Erhvervslivet, det drejer sig om? Er det bare noget, jeg kalder det? Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen siger, at man maa gennemføre dette Lovforslag under Hensyn til Raastofkommissionens Arbejde. Hvad er det for en Kommission? Har vi set nogen Betænkning fra den Kommission? Kan vi ikke faa en Betænkning, kan vi ikke faa saglig Besked om, hvad det er Kommissionen har sagt? Jeg kan virkelig ikke tænke mig, at Kommissionen har givet en Indstilling saa ringe som den, dette Lovforslag udtrykker.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen forstod ikke, at vi fra vor Side kunde gaa imod en Lov af saa stor Betydning som denne, og derefter erklærede det ærede Medlem, at Venstre vilde gaa imod.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) besvarede mit Spørgsmaal om, hvorvidt der havde fundet Misbrug Sted. Jeg spurgte ogsaa, om de Bestemmelser i tidligere Love af samme Karakter var blevet brugt. Det svarede det ærede Medlem ikke paa.

Jeg har nemlig den Opfattelse, at Bestemmelser af den Slags ikke er brugt, og at hvis man bruger dem, er det i Strid med Grundloven — jeg tror ikke, man vil kunne vinde en Retssag paa at have brugt dem. Men hvorfor indsætter man i en Lov Bestemmelser, der er saa overflødige, at man ikke kan bruge dem i Praksis? Jeg spørger igen: Er der Eksempler paa, at disse Bestemmelser er brugt?

Det ærede Medlem Hr. Hartel var vred over, at jeg havde sagt, at Bondepartiet helst ønskede, at Laanene baade skulde være rente- og afdragsfrie. Men det er da rigtigt, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som talte paa Bondepartiets Vegne den Dag, Lovforslaget var til første Behandling, ønskede at faa Afdragstiden forlænget, og det ikke alene en Forlængelse af selve Afdragstiden, men ogsaa en Forlængelse af den Tid, der gik, inden man begyndte at betale Afdrag — det vil altsaa sige, at Laanene, i alt Fald for en Aarrække, skulde være baade afdrags- og rentefrie efter det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Udtalelser.

Dernæst spurgte det ærede Medlem Hr. Hartel, om det, at jeg taler mod disse rentefrie Laan, er Udtryk for, at Retsforbundet ikke ønsker Renten sænket. Det ærede Medlem ved aabenbart slet ikke,